

27 Μαΐου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ,

Εφεσείων-ενάγων,

v.

PAUL CHRISTOPHER DAVID WHITE,

Εφεσίβλητου-εναγομένου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8781)

5 Αυτοκινητικό ατύχημα — Μοτοσυκλετιστής — Σύγκρουση μοτοσυκλετιστή με αυτοκίνητο — Μοτοσυκλετιστής, έδωσε σήμα ότι θα έστριβε δεξιά για να μπει σε πάροδο δεξιά του και πήρε τη λωρίδα διάβασης προς τα δεξιά αλλά επανήλθε απότομα στην προηγούμενη πορεία του, δόθηκε 100% ευθύνη για το ατύχημα στο μοτοσυκλετιστή που επικυρώθηκε κατ' έφεση.

10 Ο εφεσείων - ενάγων, ενώ οδηγούσε τη μοτοσυκλέττα του σε δρόμο με δύο λωρίδες κυκλοφορίας αποφάσισε να στρίψει σε πάροδο δεξιά και έδωσε το κατάλληλο σήμα, περνώντας ταυτόχρονα στο χώρο διάβασης προς τα δεξιά, αλλά τελικά αποφάσισε να μεταβάλει κατεύθυνση και στρίβοντας αριστερά επανήλθε στο δρόμο που κυκλοφορούσε προηγουμένως. Ενεργώντας έτσι το αριστερό μέρος του τιμονιού της μοτοσυκλέττας του, συγκρούστηκε με τον εξωτερικό καθρέφτη του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου - εναγομένου, με αποτέλεσμα να γείρει στην αριστερή 15 πλευρά του οδηγού.

20 Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέδωσε όλη την ευθύνη για το ατύχημα στον ενάγοντα - εφεσείοντα, ο οποίος εφεσίβηλε την απόφαση με βασικό λόγο τη λανθασμένη αξιολόγησή της ενώπιον του μαρτυρίας που οδήγησε στην αποδοχή της μαρτυρίας του εφεσίβλητου - εναγομένου και απόρριψη εκείνης του εφεσείοντα - ενάγοντα.

25 *Αποφασίστηκε ότι:*

(1) Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά αποδέχθηκε την εκδοχή του εφεσίβλητου -εναγομένου, ότι ο εφεσείων - ενάγων άλλαξε κατεύ-

θύνηση, ότι η μοτοσυκλέττα συγκρούστηκε με το αριστερό μέρος του τιμονιού στο αυτοκίνητο του εφεσίβλητου - εναγομένου πρόγραμμα που εξηγεί γιατί έγειρε προς τα αριστερά.

- (2) Το πρωτόδικο Δικαστήριο, δεν ενήργησε σαν πραγματογνώμονας αλλά κατέληξε στα ευρήματά του σαν επακόλουθο εφαρμογής κανόνων της κοινής λογικής. 5
- (3) Το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι δεν διαπιστώθηκε αντίφαση ούτε αποδόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στη μαρτυρία του εφεσίβλητου - εναγομένου, ήταν ορθό. 10

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Έφεση. 15

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Νικολάτος, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 30 Ιουνίου 1992 (Αρ. Αγωγής 412/91) με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του εφεσεύοντα για σωματικές βλάβες και ζημιές σαν αποτέλεσμα αμέλειας και ή παράβασης νομικής υποχρέωσης του εναγομένου κατά την οδήγηση του αυτοκινήτου του. 20

P. Λιμνατίτου (κα) για Π. Παύλου, για τον Εφεσεύοντα. 25

A. Μυριάνθης, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ. Μ. ΠΙΚΗΣ, Π. 30

ΠΙΚΗΣ, Π.: Η έφεση στρέφεται κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου βάσει της οποίας απορρίφθηκε η αγωγή του εφεσεύοντα για αποζημιώσεις για ζημιά την οποίαν είχε υποστεί ως αποτέλεσμα οδικού δυστυχήματος στο οποίο είχαν εμπλακεί τα οχήματα τα οποία οδηγούσαν αντίστοιχα οι διάδικοι, μοτοσυκλέττα ο εφεσεύων και αυτοκίνητο ο εφεσίβλητος. Η σύγκρουση έγινε στην οδό Χατζηπαύλου, λεωφόρο διπλής κατεύθυνσεως με δύο λωρίδες κυκλοφορίας σε κάθε πλευρά. Αρχικά και τα δύο οχήματα όδευαν προς την ίδια κατεύθυνση. Σε κάποιο σημείο ο εφεσεύων αφού σηματοδότησε την πρόθεσή του να στρίψει δεξιά εξήλθε από τη λωρίδα όπου κυκλοφορούσε και εισήλθε στο χώρο διάβασης προς τα δεξιά στο σημείο όπου τέμνεται η διαχωριστική νησίδα: 35 40

προδήλως για να διασχίσει την αντίθετη λωρίδα κυκλοφορίας και να εισέλθει στην οδό Χριστόδουλου Σώζου που βρίσκεται απέναντι. Καθ' οδόν και πριν στρίψει στα δεξιά μετέβαλε κατεύθυνση και στρίβοντας αριστερά επανήλθε στο δρόμο όπου κυκλοφορούσε νωρίτερα. Ενεργώντας με αυτό τον τρόπο έφραξε την πορεία του εφεσείβλητου προοιωνίζοντας την σύγκρουση η οποία επακολούθησε σχεδόν αμέσως. Τα μέρη των δύο οχημάτων τα οποία ήλθαν σε σύγκρουση ήταν ο έξω καθρέφτης του οδηγού του αυτοκινήτου και η άκρη του αριστερού τιμονιού της μοτοσυκλέτας. Ως αποτέλεσμα της σύγκρουσης η μοτοσυκλέτα έγειρε στην αριστερή πλευρά του οδηγού.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο βάσισε τα ευρήματά του στην εκδοχή του εφεσείβλητου την οποία αποδέχθηκε ως αληθή και ακριβή και την πραγματική μαρτυρία η οποία έτεινε να την υποστηρίξει. Ο εφεσείων επικαλέστηκε τέσσερις λόγους οι οποίοι, όπως εισηγήθημε, καθιστούν τα ευρήματα του Δικαστηρίου επισφαλή. Ο πρώτος αφορά τη διαπίστωση ότι η εκδοχή του εφεσείοντα ότι δεν μετέβαλε κατεύθυνση ήταν αφύσικη γιατί αν αυτό συνέβαινε θα έφερνε τον εφεσείοντα να κατευθύνεται προς τη νησίδα με ορατό κίνδυνο τη σύγκρουση στο τσιμεντένιο περιτοιχισμό της. Η παρατήρηση του δικαστηρίου ήταν εύλογη, δικαιολογημένη, και καθιστούσε εξ αντικειμένου την εκδοχή του εφεσείοντα απίθανη. Και ο δεύτερος λόγος αναφέρεται σε διαπιστώσεις ή παρατηρήσεις του Δικαστηρίου που σχετίζονται με την πραγματική μαρτυρία. Όπως διαπιστώνεται "το γέρισμο της μοτοσυκλέτας προς τα αριστερά, παρέχει και κάποια εξήγηση, κατά τη γνώμη μου, ως προς το γιατί η σύγκρουση έγινε με το αριστερό μέρος του τιμονιού της μοτοσυκλέτας και όχι με τον μπροστινό τροχό."

Ο εφεσείων εισηγήθηκε ότι το Δικαστήριο επεξηγώντας τις προεκτάσεις αυτής της πτυχής της πραγματικής μαρτυρίας ανέλαβε το ρόλο πραγματογνώμονα υπερβαίνοντας το πεδίο του κριτή. Δεν συμφωνούμε. Οι διαπιστώσεις του Δικαστηρίου συναρτώνται με τα συμπεράσματα της πραγματικής μαρτυρίας αφενός και τους στοιχειώδεις κανόνες της φυσικής ως προς την πτώση της μοτοσυκλέτας στα αριστερά, που ανάγονται στην κοινή λογική αφετέρου.

Ο τρίτος λόγος αφορά αντιφάσεις που κατ' ισχυρισμό περιέχονται στη μαρτυρία του εφεσείβλητου αποδυναμώνοντας την αποδεικτική της αξία. Δε διαπιστώνεται οποιαδήποτε αντίφαση στη μαρτυρία του εφεσείβλητου ως προς τις συνθήκες του δυστυχήματος. Σε κανένα στάδιο της μαρτυρίας του ο εφεσείβλητος δεν απέκλινε από τη θέση ότι γενεσιουργός και μόνη αιτία της σύγκρουσης ήταν η επά-

νοδος του εφεσείωντα στο δρόμο όπου διακινείται και η άνευ προειδοποιήσεως παρεμβολή του οχήματός του, (της μοτοσυκλέτας) στην πορεία του.

Τέλος ο εφεσείων εισηγήθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στη μαρτυρία του εφεσίβλητου. Ό,τι προκύπτει από την απόφαση είναι ότι δόθηκε στη μαρτυρία του εφεσείωντα η πρέπουσα βαρύτητα, εκείνη που αρμόζει σε μαρτυρία η οποία κρίνεται αξιόπιστη και γίνεται αποδεκτή. 5

Τα ευρήματα του δικαστηρίου δικαιολογούσαν το πόρισμα ότι ο εφεσείων έφερε αποκλειστικά την ευθύνη για το δυστύχημα. Καταλήγουμε ότι δεν τεκμηριώθηκε λόγος που να δικαιολογεί την παρέμβασή μας στα ευρήματα του Δικαστηρίου ή ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης ή οποιασδήποτε πτυχής της. 10 15

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.